

А Марко?

Хмъ! . . . Марко сторилъ това, що е слѣдилъ че вършатъ и вълкътъ, и мечката, и орелътъ, и гърмътъ — той убилъ чорбаджията! . . . На ли е по-якъ отъ чорбаджията, що да го не убие, като Янка харесала повече чорбаджийската кжща, и кравитѣ и овцитѣ му отъ самия Марко? . . . Та на Марково мѣсто това би сторилъ и вълкътъ и мечката! . . .

На другия день, когато чорбаджията лежалъ мъртавъ, а Марко кисналъ въ затворътъ и си мислилъ: защо сж го затворили, когато за такава работа никой не е затварялъ нито мечка, нито вълкъ?!

Сждътъ сжди и осжди Марко на смъртъ!... Така писало у законътъ! . . .

Сиромашътъ Марко, нито е разбиралъ всичко, що ставаше съ него, при това сждене и отсждане! . . . Првнесенъ въ своитѣ мисли, при своето стадо кози, между непроходимитѣ гори и планини, при усоитѣ и канаритѣ, нему, като на съне, но съвсѣмъ на яве му се показваше една жена съ вързани очи. Съ едната си ржка